

blev sagt i den væsentlige del af den konservative folketingsgruppes svar på Folketingets formands udspil. Det er nemlig fra ord til andet udtryk for, hvad også vi i Socialdemokratiet mener. Jeg har kun haft brug for at ændre »konservativt ønske« til »socialdemokratisk ønske« osv.

Jeg er ikke i mit første indlæg kommet med en kommentar om lokalerne, for så havde jeg ikke kunnet holde stilen; jeg kunne nemlig ikke finde noget om lokalerne i det konservative svar til Folketingets formand. Jeg kunne heller ikke se, at det overhovedet var et problem, man havde øje for, og jeg kunne heller ikke se, at der i det svar, der er givet til Folketingets formand, er peget på, at man skulle forhandle meget længe om denne sag.

For at sige noget om lokalerne må jeg så blade tilbage i den samling af besvarelser fra de forskellige partigrupper, vi har, og sige, at vi i Socialdemokratiet har svaret, at vi er rede til at drøfte konsekvenser af såvel økonomisk som lokalemæssig art, der må følge af de punkter, som vi har støttet gennemførelsen af. Og det står vi ved, og vi vil gerne tage hul på at fremskaffe menneskene allerede fra den 1. oktober, og vi vil også være med til at fremskaffe lokalemulighederne i årene fremover.

(Kort bemærkning).

Henning Grove (KF):

Jeg er meget glad for at høre, at Socialdemokratiet – som jo var meget længe om at besvare brevet fra Præsidiets om sit forhold til Olsenplanen – er meget optaget af, hvad De Konservative skrev.

Det er fuldstændig rigtigt, at vi ikke har taget stilling til lokalespørgsmålet. Det blev vi ikke bedt om; vi blev bedt om at tage stilling til, hvor mange lokaler vi troede vi skulle have. Men da vi gav vores bidrag til det her, drømte jeg ikke om, at det var noget, der skulle jages igennem.

Da vi i Præsidiets besluttede at skrive til grupperne og vi fik svarene tilbage, opfattede jeg det sådan, at vi havde god tid i Præsidiets til at tale om tingene. Vi forhandlede i Præsidiets, og jeg gav tilsagn om, at vi gerne ville være med til at løse disse problemer, og at vi gerne ville være med til at se på, hvordan vi økonomisk skulle finde ud af det, men jeg havde ikke drømt om, at det skulle gå i Udvalget for Forretningsordenen, inden vi i Præsidiets havde talt færdig om, hvordan vi skulle finde disse løsninger. Det er dér, forskellen ligger.

Vi har sagt, at vi gerne vil være med til at støtte det, men nu kommer der et forslag, der jo ikke engang er gennemregnet økonomisk.

Det, man kan diskutere, er: Koster det en milliard at flytte Rigsarkivet? Hvordan får vi gjort det? Hvor lang tid tager det? Skal vi nu i masser af år leve i Landbrugsministeriet? Hvorfor flytter vi ikke ministerierne længere ud, så vi får de lokaler, der er nærmest Folketinget?

Det er en hastværksløsning, der er fremkommet her, og det er det, vi beklager. Og det, jeg mest beklager, er, at det skal tvinges igennem politisk med det parlamentariske flertal, som regeringen har.

Jeg hørte jo tydeligt Socialdemokratiets holdning. Nu er det ikke Folketinget, men Socialdemokratiet, der skal have det igennem – uanset!

Derfor vil jeg spørge: Hvad koster det? Hvad koster de ting, vi skal have lavet her? Jeg tror, befolkningen overhovedet ikke kan forstå, at vi vedtager en styrkelse af Folketinget, der måske kommer til at koste – ja, jeg ved det ikke, men jeg skyder på en milliard, og det er måske for lidt.

Jeg vil gerne høre fra fru Pia Gjellerup, hvad det koster. Hvad koster denne løsning? Og hvor lang tid skal vi leve med, at Folketinget er delt? Skal vi i længden finde os i, at en stor del af Folketinget skal holde til i Landbrugsministeriet helt ovre ved kanalen? Det er de ting, der skal gennemføres i løbet af en måned.

Hvis jeg husker rigtigt, skulle Socialdemokratiet have svaret på dette inden den 1. april. Hvornår fik vi svaret fra Socialdemokratiet? Var det den 20. april, eller var det den 25. april? Og så skal det jages igennem nu og her!

Hvad er det, der haster? Om det så skulle vente til den 1. januar, kan man så ikke leve med det? Hvorfor skal det tvinges igennem så hurtigt, som det bliver tvunget igennem her, og dermed ødelægge det principielle samarbejde, vi har haft i mange år her i Folketinget, hvor Præsidiets skal tilgodese alle og ikke køre partipolitik?

Desuden tror jeg ikke, befolkningen forstår, at vi her kan vedtage en plan til 60–70 mio. kr. om Folketinget, men hvor lokalerne måske kommer til at koste 1 eller 1,5 mia. kr. Lad os nu se – jeg har nævnt nogle skønnede tal her, men jeg er bange for, at det bliver betydelig mere.